

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

12 лютого 2020 р.

Київ

№ 935/р/18-20

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Волкова Олександра Васильовича стосовно судді Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Юлії Вікторівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 5 лютого 2020 року надійшла дисциплінарна скарга Волкова О.В. від 28 січня 2020 року (єдиний унікальний номер матеріалу С-899/0/7-20) на дії судді Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Ю.В. під час розгляду кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № (єдиний унікальний номер справи 755/15128/19) за обвинуваченням у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною третьою статті 186, частиною другою статті 187 Кримінального кодексу України (далі – КК України).

У дисциплінарній скарзі автором скарги зазначено, що під час судового засідання 20 січня 2020 року суддею оголошено про надходження клопотання скаржника (обвинуваченого у справі), в якому висловлено прохання звернути увагу суду на безпідставне зазначення суми збитку у розмірі 750 гривень, на невідповідність обвинувального акту положенням Конституції України, статті 291 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), проте суддею клопотання не оголошено у повному обсязі, не зупинено розгляд кримінального провадження.

Крім того, під час судового засідання обвинуваченим було наголошено про недопустимість доказів отриманих під час досудового розслідування у зв'язку із недотриманням, передбаченого статтею 214 КПК України строку внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, під час розгляду питання щодо доцільності продовження дії обраного обвинуваченому запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ним оголошено клопотання про зміну запобіжного заходу, проте вказані доводи не були взяті судом до уваги, при цьому прийнята 20 січня 2020 року ухвала про продовження строку дії запобіжного заходу не містить обґрунтування доцільності продовження строку дії запобіжного заходу, наявності ризиків, передбачених статтею 177 КПК України, всупереч до вимог статті 372 КПК України судом не зазначено чому не враховано клопотання обвинуваченого

про зміну запобіжного заходу.

У зв'язку з викладеним Волков О.В. просив притягнути суддю Дніпровського районного суду міста Києва Іваніну Ю.В. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу матеріалу між членами Вищої ради правосуддя від 5 лютого 2020 року дисциплінарну скаргу Волкова О.В. передано для попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

За результатами вивчення та перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

У провадженні Дніпровського районного суду міста Києва перебуває кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № _____ за обвинуваченням _____ у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною третьою статті 186, частиною другою статті 187 КК України (головуючий суддя – Іваніна Ю.В.).

Ухвалою Дніпровського районного суду міста Києва від 20 січня 2020 року _____ продовжено строк дії запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою до 19 березня 2020 року включно, без визначення розміру застави, клопотання сторони захисту про зміну запобіжного заходу залишено без задоволення.

Відповідно до частини першої статті 183 КПК України тримання під вартою є винятковим запобіжним заходом, який застосовується виключно у разі, якщо прокурор доведе, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів не зможе запобігти ризикам, передбаченим статтею 177 цього Кодексу, крім випадків, передбачених частиною п'ятою статті 176 цього Кодексу.

При цьому, положення частини третьої статті 331 КПК України передбачають, що до спливу продовженого строку суд зобов'язаний повторно розглянути питання доцільності продовження тримання обвинуваченого під вартою, якщо судове провадження не було завершене до його спливу.

Як убачається з мотивувальної частини ухвали Дніпровського районного суду міста Києва від 20 січня 2020 року суд дійшов висновку про наявність підстав для продовження _____ строку тримання під вартою оскільки судом встановлено, що обвинувачений раніше неодноразово був засуджений за вчинення злочинів проти власності, злочинів проти життя та здоров'я, судимість за які не знята та непогашена у встановленому законом порядку, обвинувачується у скоєнні корисних злочинів, які згідно статті 12 КК України відносяться до категорії тяжких злочинів.

Крім того, судом встановлено, що на день розгляду питання про

продовження обвинуваченому строку дії запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на розгляді у Печерському районному суді міста Києва перебувало інше кримінальне провадження за обвинуваченням цієї ж особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених пунктами 6, 12, 13 частини другої статті 115, частиною четвертою статті 187, частиною третьою статті 289, частинами першою, третьою статті 357 КК України.

Вирішуючи питання про доцільність продовження обвинуваченому строку дії запобіжного заходу, суд, крім іншого, врахував тяжкість покарання, що загрожує йому у разі визнання його винним у вчиненні кримінальних правопорушень, вік та стан здоров'я, майновий стан, міцність соціальних зв'язків, репутацію обвинуваченого, ризик повторення чи продовження ним протиправної поведінки.

Таким чином, суд дійшов висновку, що продовжують існувати ризики, передбачені статтею 177 КПК України, а саме можливість переховування від органів досудового розслідування та/або суду, вчинення іншого кримінального правопорушення, а тому жоден із більш м'яких запобіжних заходів, окрім тримання під вартою, не може запобігти зазначеним ризикам.

З урахуванням положень статті 392 КПК України, ухвала про продовження строку дії запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, постановлена під час судового розгляду може бути оскаржена обвинуваченим до суду апеляційної інстанції.

Суд апеляційної інстанції, перевіряючи доводи апеляційної скарги в цій частині, наділений правом надати оцінку дотримання судом першої інстанції норм права, обґрунтованості та відповідності висновків суду, викладених у судовому рішенні, фактичним обставинам кримінального провадження.

Щодо доводів автора скарги про невідповідність обвинувального акту вимогам Конституції України, статті 291 КПК України, про невизнання судом доказів у справі недопустимими у контексті положень статті 86 КПК України у зв'язку з порушенням строку внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, про нерозгляд судом клопотання з цих питань та незупинення провадження у справі з урахуванням вказаних обставин необхідно зазначити, що відповідно до пункту 3 частини третьої статті 314 КПК України суд у підготовчому судовому засіданні має право прийняти рішення, яким повернути обвинувальний акт прокурору, якщо він не відповідає вимогам закону, при цьому частиною першою статті 94 КПК України, зокрема, передбачено, що суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Отже, доводи дисциплінарної скарги в цій частині характеризуються як незгода з процесуальними діями суду під час розгляду кримінального провадження та підлягають перегляду судом вищої інстанції з наданням їм належної правової оцінки.

Моніторингом інформації Єдиного державного реєстру судових рішень встановлено, що справа № 755/15128/19 на день подання скарги не розглянута судом по суті.

Враховуючи, що розгляд справи триває, передчасно надавати оцінку процесуальним діям суду, оскільки це може бути розцінено як втручання у здійснення правосуддя (рішення Конституційного Суду України від 11 березня 2011 року № 2-рп/2011).

Статтею 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено виключний перелік підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Проте всупереч до вказаних вимог Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга Волкова О.В. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, а також фактичних даних на підтвердження вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене, дисциплінарну скаргу Волкова О.В. необхідно залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Волкова Олександра Васильовича стосовно судді Дніпровського районного суду міста Києва Іваніної Юлії Вікторівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

В.В. Шапран